

[Tommy Dinesen]

ner ud, hvem der var ansat i skibene på daværende tidspunkt, er det i hvert fald fiskeskippere og kaptajner, der er langt i overvægt, frem for menige besætningsmedlemmer.

Jeg vil endnu en gang sige tak til specielt ordførerne og selvfølgelig også til resten af medlemmerne af Folketinget for en ordentlig behandling.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 118 stemmer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til industriministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningebestillinger.

Af Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 11/5 89. Første behandling 17/5 89. Betænkning 24/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Behnke (FP):

Det er sidst på folketingssamlingen, og der sker ting i eftermiddag, der af de fleste anses

som vigtigere end at behandle flygtningespørgsmålet, og det bar førstebehandlingen af B 83 da også tydeligt præg af. De fleste ordførere kunne knap nok slæbe sig på talerstolen for at udtale et nej og så ellers komme med et par bemærkninger om, at det var jo typisk Fremskridtspartiet, der blot ønskede at pleje sine egne interesser og sine egne holdninger vedrørende flygtningespørgsmålet.

Når vi i Fremskridtspartiet valgte at bringe disse tre aktstykker ned i folketingsalen, er det som tidligere nævnt udelukkende udtryk for, at vi mener, det er forkert, at den slags bevillinger foregår bag lukkede døre i Finansudvalget.

Vi mener, at der skal være en mulighed for en egentlig diskussion om de aktuelle bevillinger. Den diskussion fik vi ikke, eftersom førstebehandlingen som nævnt tydeligt bar præg af, at man ikke var interesseret i at gå ind i en egentlig indholdsmæssig diskussion.

Ikke én eneste af ordførerne gik op og diskuterede spørgsmålet om f.eks. de 10 mio. kr. til en oplysningskampagne. Man henholdt sig til, at det var nogle millioner kroner, der var sat på finansloven i december 1988 i form af et ændringsforslag til finansloven, men dengang var der jo heller ingen debat; der var hundredvis af ændringsforslag til finansloven i december 1988, og kun Fremskridtspartiets ordfører kommenterede dengang, at de 10 mio. kr. kom ind i finansloven.

Dengang havde vi i det mindste forventet, at når den aktuelle bevilling kom, så ville der være en folketingsdebat om, hvorvidt vi i Danmark skal gå over til et system, hvor flertallet altså er i stand til at bevilge penge til en oplysningskampagne, når befolkningen ikke har den samme holdning som flertallet her i Folketinget. Det føler vi er meget betænkeligt.

Vi har i udvalget stillet en række spørgsmål, som er optrykt i betænkningen, og det fremgår jo tydeligt, at det ifølge socialministeren er hensigten, at de 10 mio. kr. skal fordeles centralt. Man vil modtage ansøgninger fra forskellige lokalkomiteer osv., og så vil man centralt tage stilling til, om bevillingerne skal blive givet.

På de direkte spørgsmål om personer eller organisationer, der er kritisk eller måske endda negativt indstillet over for flygtningepolitikken, også vil kunne få penge, er svaret, at det vil man afgøre, når den konkrete ansøgning er der.